ŞAKA

AŞK YÜZÜNDEN CİNAYETLER ÇOĞALIYOR..

…stil — Darling!.. Ay law yı!..
… — Haydi oradan bobstil!.. Sen ömründe tavuk bile kesemezsin!..

…cer…arla …ındaki …pek nef… …ıştır

Bir kaç güne kadar çıkıyor!...
…Yeni MECMUA ve ŞAK… …KA

…ıru âlem olan …ER saati alma… …r. Satışımız peşin… …t İ Mağazası — …ve Necib Kard…

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

MUTAASSIP BİR AİLE BABASI MÜZEDE:
— Karımla kızıma söyleyiniz, şimdi bu salona gelebilirler...

— Meşhur sözdür, ava giden avlanır..

Neşeli yolcu — Beni öldürdükleri zaman ceplerimde beş para bulamayınca enayilerin ne hale geleceğini düşünüyorum da gülmekten bayılıyorum..

— Sana ilk romanımı vereyim..
— Son maceranı yazdınsa pek açık saçık bir şey olmalı!..

ALIŞKANLIK:
— Yahu şu adam ıslanmaktan korkmuyor mu?..
— Neden korksun, karısı onu her gün ıslatıyor..

DEFİNE ADASI

Bir kaç defa filme alınan dünyanın en meraklı ve resimli romanı.. Okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz.

Sene: 5, Cilt: 9, No. 211

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi
CEMAL ERKSAN

İdarehane:
İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususi Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 364
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 14 İkinciteşrin 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:
Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

HATIRLATALIM Kİ...

Dünyayı saran cehennem ve mahşer günlerinden aldığımız dersler havada yenilmez bir Millet haline gelmeği bize çok iyi öğretmiştir. Kurban derilerimizi bu Kurumumuza verelim.

●

Keseceğimiz kurbanları göklerimize armağan edelim, havacılığa kıymet veren milletlerin başları daima dik ve havaya kalkıktır.

●

Kurbanımızı Hava Kurumuna verirken havacılığımıza, felâkete uğrayanlara ve kimsesiz yavrulara yardım etmiş olacağımızı unutmayalım.

●

Halk yardımile Türk gençliğini kanatlandırmakla vazifelenen Hava Kurumu kurban bayramında bütün vatandaşlardan kıymetli bir alâka beklemektedir.

— He.. Bayum.. Bu evde kalaylanacak kaplar var midur?..

— Hacet yok.. Yukarıdakiler bu işin âlâsını yapıyorlar...

İSTİKLÂL CADDESİNDE!..

— Hemşeri, galiba tren bizi İstanbul diye yabancı memlekete getirdi!...

4 BOKSÖR

Evvelâ Ankaraya, sonra İstanbula geldiler. Dövüşecekler. Gerçi biz sulh ve sükûn memleketiyiz. Fakat bu yalnız spor kavgalarına yer vermemize engel olamaz.

Amerika ordusunda dövüşen üç dört boksör, düşman ordusunu kâfi derecede dayanıklı bulmamış olacaklar ki, biraz da sivil meslekleri sahasında dövüşmek arzusile bize gelmişler.

Boks, bizim memleketimiz için mazisi az bir spordur. Hele, boksörlerin karşısına ille antrenman görmüş, meslekten anlar, spor terbiyesi olan birini bulup çıkarmanın hiç mânası yok. Malûm ya, Amerikalılar bu hususta dehşetli profesyoneldir. Ben olsam, onlarla bir boksörü değil, lâalettayin bir biletçiyi, yahut pazar günleri sinemaya gitmeği itiyat edinmiş bir vatandaşı dövüştürürüm. Amerikalılar muhakkak daha birinci ravundda yere serilirlerdi...

●

EVLENMEK KORKUSU..

Bu hafta, cinayetler ve taarruzlar haftasıydı. Şüphesiz garp, şark, şimal veya cenup cephelerinden bahsetmiyorum. Hayır, sadece şehir cephesinden bahsediyorum. Hangi birini sayayım? Bir adam sevdiği kadının kocasını bıçakladı. Bir başkası, gece, yanında Müjgân nam artistle giden bir adamı Beyoğlunun ortalık yerinde önden arkadan yine bıçakladı. Bir başka adamcağız karısile Beyoğlundan geçerken beş sarhoşun taarruzuna uğradı. Hangi birini sayayım dedim ya.. Ne oluyoruz kuzum? Harp sahasında mıyız, yoksa sulh içinde bir memlekette mi? Bir şey değil, bekârlar hapı yuttu. Sarhoş korkusundan, güzel kadınla evlenmeğe tövbe edecekler...

●

TAARRUZ HAFTASI

Fakat bu kadarla kalsa iyi.. İyi olmaz ya, yani ne mutlu demek istiyorum. İş edebiyat sahasına da intikal etmiş. Bir şahsı meçhul «putları deviriyoruz!» diye bir broşür neşretmiş. Broşür baştan aşağı küfürle dolu. Hergele, edepsiz vesaire gibi tâbirler en hafiflerinden. Tevekkeli edebi edepsizden öğren dememişler... Besbelli sessiz bir adam olduğu için, mütearrız sövmeye evvelâ Nurullah Ataçtan başlamış. Ondan sonra birtakım yabancı isimlere geçmiş... Onlar mı put? Put böyle mi devrilir?

Galiba, broşür sahibi putla pot'un farkında değil...

BORSA

Yeni bir karara göre fırıncılar da borsaya kaydedilmeğe başlamışlar... Tüccar oldukları için herhalde. Yoksa memlekette ekmek kadar fiyatı kararlaşmış bir şeker var. O na da şükür. Ya bunların da fiyatı oynak olsa maazallahü teâlâ! Fırıncıları borsaya neden kaydettiklerini bir türlü anlıyamadım. Onlar, ötedenberi zaten karaborsaya kayıtlı idiler...

●

DEĞMEZ!

Dikkat ettiniz mi bilmem. Son günlerde bir açıkta kalan talebe meselesi var. Liseler kâfi derecede olgun talebe yetiştiremiyorlarmış (halbuki olgunluk imtihanları bile yapılıyor) diye, Üniversitenin her şubesi talebesini imtihanla almağa başladı. Binlerce çocuk da meydanda kaldı: Yer yok!. Profesörlerden alelâde fıkra muharrirlerine kadar birçok yazarlar bu talebeler ne olacak? diye makale üstüne makale döşeniyorlar. A efendilerim, bunda merak edecek bir şey yok ki! Nasıl olsa önümüz kış, elbette tabiat, açıkta kalan bu çocukların üstüne bir beyaz yorgan örter!..

●

TEVFİK SAĞLAM'IN SERVETİ

O da bir dert oldu. Tevfik Sağlam servetini Üniversiteye bağışladı mı? Bağışlıyor mu? Bağışlıyacak mı? Yoksa böyle bir tasavvuru yok mu! diye...

Zenginin malı züğürdün çenesini yorarmış. Acaba Tevfik Sağlam'ın servetini bağışlamasından istifadalanacak olanlar mı var ki, bu kadar meraklanıyorlar? Telâşlanmasınlar. Sayın rektör hangi işi tutarsa endişeye mahal bırakmıyacak şekilde sağlama bağlar; adı üstünde: Tevfik Sağlam!.

●

YEM BEDELİ

Bizim gazetelerimiz ne kadar dikkatsiz, ne kadar mübalâtsız... Şu başlığa bakın: Hayvan sağlık memurlarının yem bedeli.. İnsaf, Acaba o başlığı yazmakla mükellef zat kendini ne zannediyor? Havadisi okuyorsunuz, içerideki haber hayvan sağlık memurlarına da hayvanları için yem bedeli verileceğine dair. O başlığı yazan bunu okumaya lüzum görmemiş mi? Belki de yemi az gelmiştir!.

Şakacı

Sene: 5, Cilt: 9, No. 211

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi

CEMAL ERKSAN

İdarehane:

İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususî Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 364
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 14 İkinciteşrin 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:

Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

Diktatör Gelin

Yazan :

Necdet Rüştü EFE

[Derdini döken bir arkadaşın ağzından]

Beni evde tutuyor o kız kilitler gibi;
Fakat kendi sanmayın evde kalmak istiyor:
Her gün sokağa çıkıp, zevke dalmak istiyor!..
Ah.. o kız Hitler gibi
Bana salmak istiyor!..

★

Bağırıyor: Gün, bugün.. artık bende kumanda!..
Süngü tırnaklarını yüzüme daldırıyor,
Ve bütün mahalleyi ayağa kaldırıyor!..
O, aç kurttur ormanda:
Ansızın saldırıyor!..

★

Komşular kaçıştılar omuzda pılı pırtı:
Rastgelene çatmakta yine diredi ayak!..
Ancak Mazhar Osmana mevzu olur bu manyak!..
Kaşınmaktadır sırtı:
Evet; istiyor dayak!..

★

Nasihat dinlemiyor.. çünkü akıldan sakat.
Her dakika sesinin yükselecektir tonu!..
Gerçi istemekteyim ben memnun etmek onu,
Arzularımın fakat
Gelmiyecektir sonu!..

★

Olur!.. Desem salacak büsbütün üzerime:
Kış gelmeden manto al.. hava soğur!.. Diyecek;
İn mutfağa yemek yap.. hamur yoğur!.. Diyecek!
Sonra: benim yerime
Çocuk doğur!. Diyecek!..

★

Onun için kavganın farkı yoktur düğünden;
Söyle meydan okuyor: Beni kimler yenecek?!..
Fakat kendisi bir gün paçavraya dönecek:
Bu sabun köpüğünden
Balon elbet sönecek!..

★

Evet!.. Bu küstahlığın önüne çekmeli set:
Herkesi kıskanıyor.. cihan ondan bıkmıştır;
Ve yediden yetmişe canımızı sıkmıştır;
Onu çıldırtmış haset,
Zıvanadan çıkmıştır!..

★

Bütün mahalle halkı: çilemiz dolsun.. diye,
El birliği yaparak sopayı verecekler,
Tanrı kulu demeyip, leşini serecekler..
Ve ibret olsun diye,
Sirkte gösterecekler!..

★

Batağına düşecek bir gün bu çıkmaz yolun.
Kimse aldırmıyacak onun son niyazına:
Mutlak ecel şerbeti dökülecek ağzına!..
Yakında hazır olun
Cenaze namazına!..

Necdet Rüştü EFE

SİMİTLER GİTTİKÇE KÜÇÜLÜYOR!..

— Ne o bayım, bir şey mi arıyorsunuz?..

— Evet evlâdım, simitleri arıyorum..

— Nasıl kocacığım, sesim tesirli mi?..

— Ne diyorsun karıcığım, alt kattaki kiracı ev buhranı demedi üç odayı birden boşalttı...

Erkek — Maşallah, birhaftadır dizginleri kullanmayı ne çabuk öğrendiniz?..

Kadın — Sizinle evlenmeğe söz vermiştim ya!..

— Kış geldi, daha ne kömür aldık, ne odun?
— Ne yapayım karıcığım, onun parasile istediğin kürkü aldım ya, bol bol ısınırsın!...

ŞANTAJ...

Haftalık Komedi

Müzeyyen . . . . Malûm.
Ahmet . . . . İşsiz.
Ali Gümüş . . . . Tüccar.
Telefon.

— Birinci tablo —

MÜZEYYEN — Hadi hadi miskin... Sen de adam mısın? Bir iş çeviremedin... Baksana herkes nasıl milyoner oluyor...

AHMET — Ne yapayım be Müzeyyen? Vurgun modası geçti, soygunda iş kalmadı...

MÜZEYYEN — Kim demiş kalmadı diye... Ben senin yerinde olsam...

AHMET — Ne yapardın?

MÜZEYYEN — Yapacak şey mi yok? Uydurma bir şey icat eder, uydurma bir firma namına para kazanırdım...

AHMET — Yaşa be Müzeyyen! Saçlarını kestin keseli aklın uzadı...

MÜZEYYEN — Sen daha alay et...

AHMET — Alay etmiyorum vallahi... Aklıma harikulâde bir fikir geldi... On kuruşla on bin lira kazanacağız...

MÜZEYYEN — Sahi mi? Al on kuruşu öyleyse benden...

AHMET — Ver!

(Fırlar, gider.)

— İkinci tablo —

AHMET — (Telefonda) Allo? İkinci şube mi? Efendim, size mühim bir ihtikâr suçlusu ihbar edeceğim... Evet, evet... Hayır.. ismimi veremem... Tabiî, takdir buyurursunuz... Evet, saat tam beşte Gümüş Bakklda bulundurunuz... Evet, tam saat beşte... Yüz bin liralık bir ihtikâr, kaçakçılık, vergide ve... Ya... Tabiî... Rica ederim, tabiî bana ufak bir mükâfat verirsiniz, değil mi? Yok mu? Peki, öyle olsun.. Kanuna hizmet de bir zevktir.. Başüstüne...

— Üçüncü tablo —

AHMET — (Dükkândan girerek) Bay Ali Gümüş'ü görmek istiyorum oğlum...

ÇIRAK — Buyurun, yazıhanesindedir...

(Ahmet yazıhaneye girer.)

ALİ GÜMÜŞ — Buyurun, bir emriniz mi var?

AHMET — Estağfurullah, bir iş teklifi için geldim. Böyle doğrudan doğruya sadede girişime şaşmayın. Siz iş adamısınız. Ben de iş adamıyım. Vaktimiz yok. Size yüz bin lira kâr getirecek bir iş teklifine geldim..

ALİ GÜMÜŞ — (Yerinden fırlar) Yüz bin lira mı? (Şüpheli) Peki ama, niçin başkasına değil de bize?...

AHMET — Şimdi anlarsınız. Tesadüfen aleyhinize bir ihbar yapıldığını öğrendim. Beş yılda yüz bin lira vergi kaçakçılığı hakkında...

ALİ GÜMÜŞ — (Alayla) Aklınızda bir ârıza yok ya? Beş yılda yüz bin lira vergi vermek veya kaçırmak için bir kaç kere milyoner olması lâzım insanın...

AHMET — Aklımda ârıza yok. Esasen ben sizin kaçakçı olmadığınızı da biliyorum.

ALİ GÜMÜŞ — O halde?

AHMET — Mühim olan kaçakçılık değil, ticaret şerefiniz... Düşünün bir kere... Hesaplarınız teftiş edilecek, arama, tarama yapılacak, iş gazetelere aksedecek, firmanızın kredisi ne olacak?

ALİ GÜMÜŞ — Düpe düz şantaj, desenize şuna...

AHMET — Ne olursa olsun, sizi yüz bin liralık bir lekeden kurtarıyorum ya...

ALİ GÜMÜŞ — Kurtarıyor musunuz?

AHMET — Tabiî kurtarıyorum. Bu yalnız benim elimde... Eğer...

ALİ GÜMÜŞ — Ne kadar?

AHMET — On bin...

ALİ GÜMÜŞ — Çıldırmışsınız...

AHMET — Bin...

ALİ GÜMÜŞ — Alay mı ediyorsunuz?

AHMET — Peki, yüz olsun..

— Devamı 9 uncu sahifede —

— Bu sene derya kuzuları çok bol olacak..
— Kurban bayramı yaklaştı, bari bu kuzulardan bir tane kesmek nasip olsa...

GEÇİM PAHALILIĞINDA:
— Memurlara ikramiye verilecek diyorlar, bunları almak için piyangonun büyük ikramiyesini beklemeli!..

İKİ CAMBAZ

Yazan: Cemil Cahit CEM

O zamana kadar hiç aklıma gelmemişti ve hayatımdan memnun kalıp gitmiştim. Fakat bir gün Ankara caddesindeki bir kitapçının camekânında polis romanlarına bakarken gözüme ilişti:

HAYATTA MUVAFFAK OLMA
ve
YÜKSELMENİN YOLLARI
Yazan:
BASSON

Kendi kendime mırıldandım: «Hayatta muvaffak olma ve yükselmenin yolları ha?..». Acaba kendimi o zamana kadar hayatında muvaffak olmuş ve yükselmiş biri mi sayıyordum? Yoksa yüksekliğim bana kâfi mi geliyordu? Daha fazla yükselmeyi hiç akıl etmemiştim. Fakat kitabın vâdettiği şeyin beni bir anda kavradığını da itiraf etmeliyim. Hemen dükkâna girdim. İki buçuk liraya imiş. Bir tane aldım ve çıktım.

Doğrusunu söylemem lâzım. Kitap çok hoşuma gittiydi. Yaşasın o Basson! Ne adammış amma... Kitabımı yedi günde yedi defa devrettiğimi bilseydi, kim bilir ne derdi?

Fakat sekizinci günü sıkıntılı geçti. Sebebini bilemiyordum. İçimde bir üzüntü vardı. Bankadaki yazıhanem içime bir ağırlık verdi. Hokka sinirime dokundu. Kalemin ucunun bozulmuş olduğunu ve kâğıtlara takıldığını fark ettim. Sonra arkadaşlarım hoşuma gitmemeğe başladı... Hâsılı bir aksilik ki demeyin gitsin!

Dokuzuncu günü Şefe çıkıp kâğıt imzalatacaktım. Garip şey! Ne aptal suratlı adammış bizim Şef meğerse... Hiç farkına varamamıştım. O iğri büğrü kafa, o yelken kulaklar ve o dar alın... Tam Basson'un tarif ettiği Hebenneka tipli... İmzalayacağı kâğıdı okumamı istedi. Sinirime dokundu. Okuma bilmiyor değildi ya?.. Kendi neden okumuyordu ki?.. Maamafih okudum. Anlamadı. Bir daha okuttu. Yine anlamadı. Bu sefer de kâğıdı kendi aldı okudu. Bön bön yüzüme baktı. Anlamıyordu. Bir insanda kabiliyet olmazsa elbette okuduğunu anlamaz.. Hayy Allahım sen bilirsin! Ne diye Şef yapmışlar bu herifi? Ne diye başımıza geçirmişler bizim?

— İzah eder misiniz? dedi.

Anlattım.

— Ha!.. diye gûya kavradı. Öyleyse ifadesini biraz yanlış yapmışsınız. Doğrusu şöyle olacak..

Ve arandı, tarandı, bir yerde bir kelime değiştirdi. Oraya «olduğu» yerine bir «olacağı» koydu. Bu sefer de kâğıdı ben aldım. Baktım. İster istemez gülümsemişim ki, sinirli bir hareket yaptığını gördüm. Fakat aldırmadım:

— Şimdi büsbütün karıştı bayım! dedim. Cümle geçmişten bahsediyorken, araya bir gelecek sıygası koydunuz!

— Ya öyle mi oldu? dedi.

Kâğıdı tekrar eline aldı. Okudu, sonra:

— Doğru Cemil Bey!.. dedi. İlk şekli daha doğruymuş... Maşallah, bakıyorum türkçe grameriniz çok kuvvetli!

Gözlerinin içine baktım — Basson öyle diyor — ve sert bir sesle:

— Benim her şeyim kuvvetlidri bayım! dedim.

Kâğıdı yeniden yazmak icap etmişti. Ben çıkarken, arkamdan hayretle baktığını görmedim amma, sanırım ki epeyce şaşırmıştı.

Basson'un kitabından aldığım derslerin ilk tatbiki iyi netice vermişti. Demek ki adam, sahiden harikulâdeymiş.. Tevekkeli kitabı Amerikada milyonlarca satılmamış!..

Basson: «Kabiliyetlerinizi açığa koymanız, şahsiyetinizin kuvvetini, çevrenizdekilere hissettirmeniz lâzımdır!» diyordu.

Artık sabahları erken

re de hissettirmeğe başladı-kalkıyor, ayna karşısında, o gün ne tavırlar takınacağımı prova ediyordum. Şahsiyetimin kuvvetini, çevremdekileğimdan emindim. Çünkü arkadaşlarım da gittikçe çekingenleşiyor, benimle konuşacakları vakit saygılı bir tavır takınıyorlardı.

Bir gün, bir şubede yapılan yanlışlığın kontrolu bahis mevzuu oldu. Şeften haber getirdiler:

— Cemil Bey, lûtfen odama kadar teşrif ederler mi?

Demiş... Değil beni, hiç kimseyi bu şekilde çağırttığı vâki değildi. Arkadaşların gıpta bakışları altında ağır a-ğır yazıhanemden kalktım. Şefin odasına doğruldum. Girdim.

— Hah buyurun! dedi. Filânca şubedeki yanlışlığı duydunuz herhalde değil mi? Tahkikine sizi göndermek istiyorum.. Dikkatinize ve görüşünüze itimadım olduğu için...

Sözünü kestim:

— O yalnışlık tam altı aydır öyle devam ediyor!.. dedim. Ve son imza da sizden çıktığı için, affınıza mağruren söylemek isterim ki bu işin mes'uliyeti biraz da size düşecek gibi...

— Ya ya!.. diye atıldı. Sormayın! Ben de onun için sizi gönderiyorum ya zaten...

* *

İki hafta sonra mesele tahkik edilmiş ve netice, Şefi de mesuliyetten kurtaracak bir şekilde tatlılığa bağlanmıştı. Yazıhaneme döndüğüm vakit, büsbütün yerimi yadırgadım. Fakat hemen arkasından Şefin istediğini bildirdiler. «Lütfen teşrif buyururlar mı?» demiş.. Gittim. Uzun boylu teşekkür etti. Takdirlerini bildirdi ve sonra:

— Cemil Bey! dedi. Benim buradaki işlerim gittikçe ağırlaşıyor. Umum Müdürlüğe bir muavine ihtiyacım olduğunu yazdım. Razı oldular. Ben de muavinliğime sizi seçtim. Tabiî aylığınıza da o nisbette zam yapılacak... Ne dersiniz?

«Yaşasın Basson!» diye bağırmak dilimin ucuna kadar geldi. Fakat Basson ne diyordu? «Memnuniyetler kadar kederleri de saklamayı bilmelidir.»

* *

Artık Şefin yanındaki odada, ayrı bir yazıhanede oturuyordum. Basson'un kitabını okuyalı yedi ay olmuştu ve yedi ay içinde ilk kademeyi aşmıştım. Artık muvaffak olacağıma ve yükseelceğime emindim.

Böylece iki ay daha geçti.

Muavini olunca daha iyi anlamıştım. Meğerse bizim Şef, sahiden budalanın biriymiş... Gün geçmiyordu ki bir hatasını görüp düzeltmiyeyim. O da bu hali fark ediyor, bana karşı gittikçe aşağıdan almaya başlıyordu. Hattâ bir iki kere Umum Müdürün beni çok beğendiğini de ağzından kaçırmıştı.

Öte yandan ben de Şefin bir iki defa papara yediğini duymuştum. İşler yolunda gidiyordu. Yakında onun yerine geçeceğim muhakkaktı.

Bir gün yine, aramızdaki kapıdan bana seslendi. Fakat bu sefer «lütfen» demeği unutmuş olacaktı. Yerimden bile kıpırdanmadım. Israrla:

— Gelsene buraya canım! diye bağırdı.

Aksi aksi kapıda göründüm, ve şahsiyetimin bütün kuvvetini takınarak sordum:

— Ne var?

Fakat o ne ya?.. Şefin şekli tamamen değişmişti. Birden bire yüzüme çemkirdi:

— Bu ne vaziyet böyle! Şefinizin karşısında bulunduğunuzu ne çabuk unuttunuz?.. Fazla yüz verdik galiba!..

Ben yine şahsiyetimin bütün kuvvetile kabarmak üzereydim ki birdenbire, elinde bir kitap belirdi: Basson'un kitabı.

Bana bir sahife gösterdi.

— Oku şunu! dedi.

Basson'un meşhur bir cümlesiydi: «Yükselmeğe çalıştığını sezdiğiniz, kuvvetli şahsiyetli memurları, maiyetinizden derhal uzaklaştırınız!»

Ve eliyle kapıyı göstererek ilâve etti:

— Yallah! Bugünden tezi yok hesabınız kesilmiştir! İki Basson bir yerde sökmez azizim!

Allah belânı versin senin Basson!

Cemil Cahit CEM

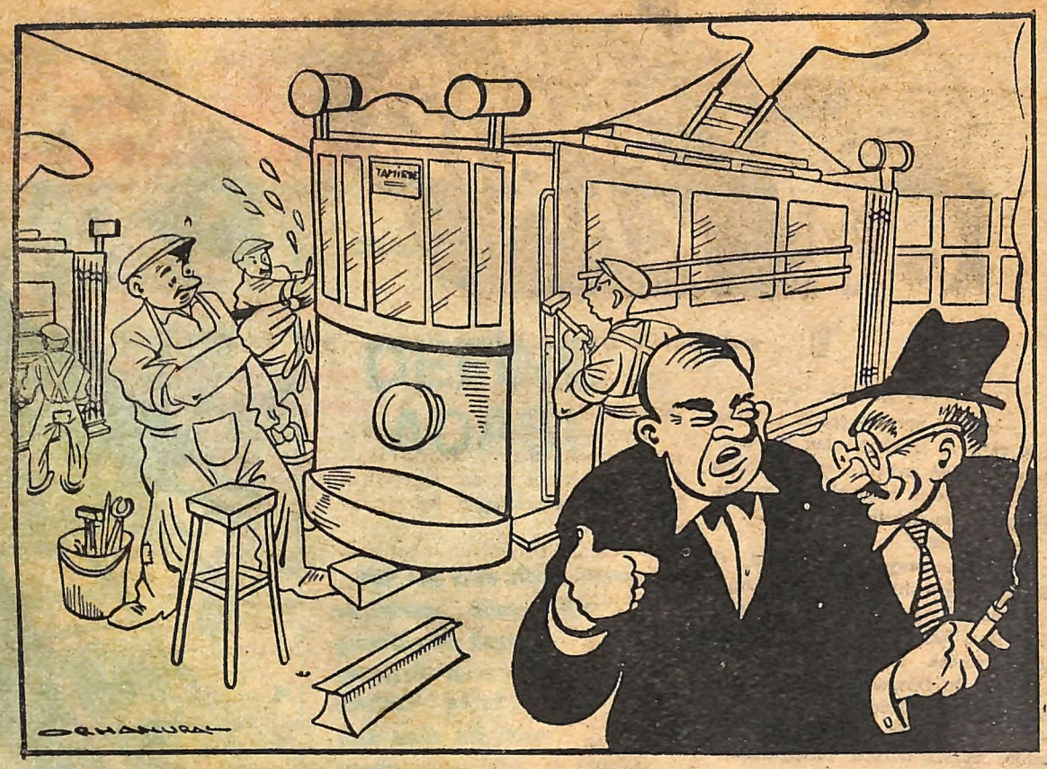

— Depodaki eski bozuk arabaları tamir ettiriyoruz.
— Ya.. demek bütün İstanbul tramvayları her gün depoya giriyor...

ŞANTAJ...

— 7 inci sahifeden —

ALİ GÜMÜŞ — Peki, al şu on lirayı da defol...

AHMET — Mersi... Artık içiniz rahat edebilir...

— Dördüncü tablo —

AHMET — Müzeyyen nereye böyle?...

MÜZEYYEN — Seni aramağa çıktımdı...

AHMET — Sorma başıma gelenleri.. Yeryüzünde enayi kalmamış artık. O harikulâde fikir bana kaç para kâr getirdi biliyor musun?

MÜZEYYEN — Yooo... On bin lira demiştin...

AHMET — Binini düş, on lira...

MÜZEYYEN — İyi.. Aferin, becerikli imişsin doğrusu... Sen nereye koşuyordun böyle?

AHMET — Sana geliyordum, eve...

MÜZEYYEN — Boşuna zahmet etme.. Evde polis var...

AHMET — Ne? Polis mi?

MÜZEYYEN — Tabiî ya... Şaşkın! Hiç mahallebici dükkânından yüz bin liralık ihtikâr, kaçakçılık suçu telefonla ihbar edilir mi? Oralarda hep polis bulunur. Şantajcı diye seni takip ediyorlar...

AHMET — ?!...

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Feridun ES ★★

— 25 —

— Gayet sevimli çocuk !.. Hem çok zeki ve istikbali olan bir delikanlı... Ben evvelâ onu kendime hususî sekreter yapmak istiyordum. Fakat benim daktilom yok mu?..

— Hangisi?.

— Canım gayet genç olanı!.. O da ayrı bir bahis... Şimdiki zengin kızlarda, babasının parasile değil de, yalnız kendi çalışıp, kendi parasile geçinmek modası var. Bu da öyle... Dam Dösyondan mezun... 17 yaşında. Harikulâde güzel, şaşılacak kadar enerjik bir şey!.. İkisi birden benim hususî büroda çalışıyorlardı. Lâkin baktım olmıyacak... Kız, bu bizim delikanlıya âdeta tutkun gibi bir şey!..

Olacak gibi değil !.. Ben işle, kalp meselelerinin birleşmesine kat'iyen tahammül edemem. Halbuki ikisi de sevdiğim memurlar... İkisi de güzel ve pek iyi gençler... Ateşle barutu yan yana bırakmak olmıyacaktı. Zira benim büroda mütemadiyen yalnız kalıyorlardı. Teşebbüs âdeta genç kızın elinde gibi... Çocuğa adamakıllı musallat.. Ben de tuttum, delikanlıyı ayırdım. Başka servise verdim... Maamafih çok istidatlı genç... Onu Umumî müdür muavinleri arasına sokmak niyetindeyim...

Rezzan dalgın mırıldandı:

— Yaaaa...

— Çocuğun pek farkında olduğunu zannetmiyorum. Lâkin kız pek hevesli. Maamafih görsen evlenirlerse birbirlerine pek yakışacaklar!.. İkisi de cıvıl cıvıl, ikisi de güneşli insanlar...

Köşkte böyle konuşulurken sokakta dalgın bir adam, rüyada yürür gibi caddeleri, kaldırımları geçmektedir.

Bu adam bütün hayatınca taşıdığı kafasına artık itimat etmiyor. Acaba gördükleri doğru mu idi?.. İşittikleri sahi mi?. O mu idi?.

Delikanlının yanından bütün hızile otomobiller, tramvaylar geçiyor. İnsanlar omuzlarına çarpıyor. Hattâ bazıları, kendilerini göğüsliyen bu dalgın gence küfür bile ediyorlar.

Lâkin o farkında değil. Süngüsü düşük, mütemadiyen yürüyor. Birdenbire bastıran ve sokakların bütün tozunu, kâğıtlarını minarelere kadar kaldıran bir fırtınanın içinde yürüyor.

Ve bu sırada kendini o kadar bitkin, o kadar zavallı hissediyor ki eve gidip yatmak, uyumak, uyumak, ebediyete kadar uyumak, hiç uyanmamak istiyor. Ve ismine kadar her şeyi unutmak!..

***

Şirketteki daktilolardan biri saatine baktı ve:

— Paydosa beş dakika var... Süslenmeli!.. dedi.

Aynasını, dudak boyasını ve pudra kutusunu çıkardı. Masadan kalkıp penceresinin yanından geçerken birdenbire gözleri açıldı. Arkadaşına seslendi:

— Umumî direktörün karısı yine gelmiş galiba!.. Otomobil kapının önünde duruyor!..

Öteki meraklı gözlerle baktı, tasdik etti:

— Evet... Yine o... Kaç zamandanberi geliyor... Acaba ne işi var?..

— Bilmem ki... Bazı siparişleri oluyormuş!..

Halbuki iki daktilo bilmiyorlardı ki, Rezzan, o meşhur imza sahnesindenberi her gün Ertuğrula mektup yazmaktadır. Ve bu mektupların hiçbirine de cevap verilmemektedir.

Genç kadın bu işe gittikçe hayret ediyor. Öteki bütün erkekler kocasının kim olduğunu öğrendikten sonra peşine daha ziyade düşerlerdi. Onu daha fazla rahatsız ederlerdi. «Çirkin Adamın Karısı» olduğu meydana çıkınca bu vaziyet onlara ümit, cesaret, cür'et verirdi. Çünkü Çirkin Adamın Karısı onlar için sadece ve hemen kâm alınacak bir insandan ibaretti.

İşte ilk defa bir erkek, kocasını tanıdıktan sonra ona büsbütün koşmak değil, ondan kaçıyordu. Tamamile kaçıyordu.

Mektupların hepsi cevapsız kalmıştı. Hiç değilse Ertuğrulu uzaktan, işinden çıkarken görmek için türlü bahaneler icat ederek şirkete gidiyordu.

Onunla yalnız kalmak, o günkü izzeti nefis kırıcı sahneden, ayakları dibinde geçirdiği dakikalardan dolayı özür dilemek, af talep etmek istiyordu. Lâkin olmuyordu. Bu fırsatı bulamıyordu.

Bir kere de yalnız başına Üsküdara geçmişti. Her zaman oturdukları bahçeye girdi.

Tek başına aynı masada saatler geçirdi...

Her ayın yedinci günü bordrolar, mektuplar, dosyalar eve geldiği için bu heyecanlı günü sonsuz bir sabırsızlıkla bekliyordu.

Ayın dördü, beşi, altısı...

Daha bir hafta evvelinden Rezzanın sinirleri bozulmuştu!..

***

Takvim ayın 7 inci günü olduğunu ilân ediyor!.. Bugün şirketten bordrolar, mektuplar gelecek!..

Rezzan o günü siyah, dümdüz, yakaları kapalı bir elbise giydi. Hiçbir yüzük, hattâ hiçbir mücevher takmadı. Yalnız parmağında demir yüzüğü vardı, işte o kadar...

Saat üç buçuğu bulmak pek müşküldü!.. Her ayın yedinci gününün bu kadar uzun ve geçmek bilmez bir gün olduğunu bilmiyordu. Sanki saatler lâstik gibi idi. İki tarafından çekiliyormuş gibi alabildiğine uzuyordu.

Öğle yemeğinde hemen hiçbir şey yemedi. Bugün aynanın önünden geçerken durakhyor, yüzüne bakıyordu. Çehresi sararmıştı. Fakat hasta bir güzelliği vardı.

Saat üç!..

Rezzan hiçbir imtihan kapısında bu kadar heyecanlandığını bilmiyordu.

Üç buçuk!..

Hiçbir hareket yok!.. Gelmiyecek mi?.. İmkânı yok!.. Bugün evrakın getirilmesi lâzım!..

Aşağıda bir kapı sesi... Yanından geçen hizmetçilerden birine mümkün olduğu kadar lâkayt olmağa çalışarak sordu:

— Kapı mı?..

Hizmetçi son derecede büyük bir nezaketle cevap verdi:

— Evet hanımefendi... Şirketten gelmişler!.. Evrakı imzalatmağa!..

Hizmetçinin hayretine kat'iyen aldırış etmiyerek ve bunu hattâ düşünmiyerek Rezzan uçarcasına merdivenlerden indi!..

Ertuğrulu en aşağıda, merdiven başında karşılamak, ve bu hareketile ona bir nevi tarzîye vermek istiyor. Hattâ mümkün olsaydı, ona sokak kapısını kendi elile açmak!..

Rezzan bir solukta kendini taşlıkta buldu... Ve koltuğunun altındaki çanta ile, ihtiyar umumî müdür muavini ile burun buruna geldi.

Adam eğilerek onu hürmetle selâmladı. Demek bu sefer mektupları o getirmişti!..

Bu hayal yıkılışı Rezzana maddî bir yara gibi tesir etti. Beraber yukarı çıktılar. Loş odada Ferhat evrakı gözden geçirirken umumî müdür muavinine lâkayt bir tarzda sordu:

—Evrakı niçin Ertuğrul getirmedi?. Galiba bu işi o görecekti. Değil mi?

Umumî müdür muavini cevap verdi:

— Onunla gönderecektim efendim... Lâkin birdenbire pek mühim bir işi çıktı da...

Rezzan müdür muavininin dudaklarının en küçük hareketine kadar takip ediyordu. Adam, ukalâ bir tavırla da ilâve etti:

— Malûm ya efendim... Gençlik!..

Bununla acaba ne demek istiyordu?..

Mektupların, hesapların, bordroların imzalanması bitti.

Umumî direktörün muavini, âdeta taşlaşmış bir sessizlik içinde dışarıya çıktı. Merdivenlerden indi...

Şimdi tam bir ay daha beklemek lâzım geliyordu... Bir ayın yedisinden, öteki ayın yedisine kadar!..

Bu müddet içinde yine cevapsız kalan mektuplar yazıldı. İkinci ayın yedisi !.. Sabırsızlığı âdeta bir sancı haline getirerek kendisini bekleten gün...

Saatler yine bir türlü geçmedi. İki, üç, üç buçuk!.. Kapının zili!..

Bu sefer sokak kapısını aşağıda bir işi bahane ederek bekliyen Rezzan kendi elile açtı.

Yine ihtiyar umumî müdür muavini .. İmza sırasında direktörün Ertuğrulu sormasına şöyle cevap verdi:

— Hastalandı efendim... Birdenbire hastalandı.

***

Ertuğrul ancak üçüncü ayda hesapları getirdi .Rezzan onu - yine geleceğini ümit etmediği için - ancak loş, büyük salonun önünde karşılayabilmişti. Bütün benliğini gözlerine toplıyarak ona bakmak istiyordu. Sanki aralarına uzun yıllar, asırlar girmiş gibi bir türlü Ertuğrula bakmağa kanamıyordu. Delikanlı çok değişmişti. Giydiği ve henüz Rezzanın görmediği yeni elbiseleri içinde, gözle görülecek derecede zayıflamıştı. Bu elbiseler koyu renkti. İnce bıyıklarını tamamile kesmişti. Bu çehresini küçültmüş, ona âdeta çocuk ifadesi vermişti. Yüzü sarı idi. Ve merdivenleri çıkarken apışıyordu.

— Devam edecek —

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını mütemadiyen yedirinin. Taklitlerini almayınız.

Bahçekapı SALİH NECATİ
ismine dikkat.

HERKESİN HEYECANLA BEKLEDİĞİ ROMAN:

Dünyanın en meraklı

ROMANI:

Bütün dünyaca meşhur şaheseri:

DEFİNE ADASI

•

Bir kaç defa filme alınan ve bütün dünya dillerine çevrilen bu heyecan ve maceralarla dolu roman, aslındaki güzel resimlerle pek nefis bir surette basılmıştır.

•

Fiatı: 1 Lira.

Bugün çıktı ★ Bütün bakilerimizde ve kitaplarda bulunur.

BİR HAKİKAT

Pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır. Bunun için, Saat alacağınız zaman tereddüdsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8

Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş, Bankalar 39.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık, Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser.

İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

Sizi Saadete Götüren

PUDRANIZIN RENGİ Hangisidir.

10 kadında 9 zu fena renkte bir pudra kullanırlar.

Fena renkte bir pudra, yüzünüze «Makyajlı» ve çirkin bir manzara verir ve sizi daha yaşlı göstertir. En uygun rengi bulmanın yegâne çaresi, yüzünüzün bir tarafına bir renk ve diğer tarafına başka renk pudra tecrübe etmektir. Bu tecrübeyi hemen bugün size parasız olarak gönderilecek Tokalon pudrasının yeni ve cazip renklerile yapınız. Bu yeni renkler, gayet modern ve âdeta sihrâmiz bir göz mesabesinde olan «Cromoscope» makinasile karıştırılmıştır. Bu makina, renkleri kusursuz ve tam olarak seçer. Artık «Makyajlı» bir yüze tesadüf edilmiyecektir. Cild ile imtizaç eden ve tabii gibi görünen mükemmel bir pudradır. Tokalon pudrası, «krema köpüğü» ile beratlı ve hususi bir usul dairesinde karıştırılmıştır. Bu sayede rüzgârlı ve yağmurlu bir havada bile bütün gün sabit kalır. Hemen bugün Tokalon pudrasını tecrübe ediniz ve teninize ne derece bir güzellik temin edeceğini görünüz.

TARİHTEN ÇİZGİLER

(İstibas Hakkı Mahfuzdur)

ARKASINDAN KİMLERİ AĞLATIR?..

[Hıçkırıklar arasında şu sesler işitilir:]

Başmusahip Ağa — Bütün dünya ve millet öleydi de velinimet efendimiz altana[illegible]da dâim olaydı...

Saray erkânı — Artık havuz âlemleri, horoz döğüşleri mâziye karıştı, Efen[illegible]tın bizleri!...

» — Ben mahvoldum! Bu bayram beş bin altın ihsan alıp sarra[illegible]ın[illegible]i'nin borcunu ödeyecektim.. Büyük kerimemin düğününü yapacaktım..

Saraylılar — Arslanım.. Arslanım.. saltanat arabana ne güzel kurulu[illegible] d[illegible]lâmlığa ç[illegible]dın.. Kırmızı kesecikler içinde ne güzel altınlar ihsan ederdin!...

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERİ

Mide ve Barsakların Muntazam Çalışmasını Temin Eder.

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumî Neşriyat Müdürü: E. R. Uzman.

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası.